

Zwangerschap vergiftiging

Omdat Max eerder is gehaald vanwege het begin van een zwangerschap vergiftiging wilde ik jullie daar iets over vertellen. Want het komt steeds vaker voor dat zwangere vrouwen hier last van kunnen krijgen. En dit kan best gevaarlijk zijn als er niet op tijd wordt gehandeld. Je kan hier heel ziek van worden, niet alleen een gevaar voor jezelf maar ook voor de kleine in je buik. Ik had er niet aan moeten denken de zwangerschap uit te moeten zitten in het ziekenhuis en in de situatie waar ik in zat. Want mijn lichaam schreeuwde echt om de kleine te laten komen. Ondanks de kleine dacht daar wel goed in mama,s buik te zitten. Dus het gevoel was heel dubbel om hem te laten halen.

Wat is zwangerschap vergiftiging?

Zwangerschapsvergiftiging is een ziekte die je tijdens je zwangerschap of zelfs na de bevalling kunt krijgen. Meestal openbaart het zich pas na de 24ste week van de zwangerschap. Zwangerschapsvergiftiging komt steeds vaker voor, omdat vrouwen op steeds latere leeftijd aan kinderen beginnen.

Er zijn vier vormen van zwangerschapsvergiftiging:

- Zwangerschapshypertensie: hoge bloeddruk tijdens de zwangerschap.
- Pre-eclampsie: hoge bloeddruk en eiwitverlies in de urine.
- Eclampsie: hoge bloeddruk, eiwitverlies en stuipen.
- [HELLP-syndroom](#): afbraak van rode bloedcellen, een tekort aan bloedplaatjes en verstoring van de leverfunctie.

Bij mij was het gelukkig nog niet in een heel ver stadium, ik had last van Zwangerschapshypertensie. Maar ondanks dat voelde ik me wel aardig ziek er van.

Symptomen:

- Tintelingen in de vingers
- Gezichtsstoornissen (het zien van sterretjes of lichtflitsen)
- Opgezwollen gezicht, enkels en/of handen
- Pijnlijk gespannen gevoel bovenin de buik
- Pijn rechtsonder de ribben

Gevolgen voor moeder en baby

Zwangerschapsvergiftiging kan gevolgen hebben voor de moeder en voor de baby. Het gevaar bestaat dat de placenta wordt aangetast. De baby krijgt dan minder zuurstof en voedingsstoffen binnen. De nier- en leverfunctie van je baby kan verslechteren. Ook bij de moeder kunnen de nieren en lever niet goed meer functioneren.

Mijn ervaring

De gehele zwangerschap was er al sprake van hoge bloeddruk, dus al vrij snel kreeg ik aspirine om juist te voorkomen voor vroege zwangerschap vergiftiging. Dit ging een hele tijd prima. Uiteindelijk werd ik vaker op controle gezet, zo, n iedere week. En soms wel vaker in diezelfde week moest ik terug komen en dat alleen om mijn bloeddruk te laten meten. Want die schommelde wel heel erg heen en weer. Ik was al zelfs aan andere medicatie begonnen erbij, wat het enigszins stabiel hield. Maar steeds als ik in het ziekenhuis was volgde er extra onderzoek, urine en bloed onderzoek. En steeds werd er gezegd als er iets uit komt is het opname materiaal. Het bleef steeds maar uit, maar er kwam een moment dat ik er zelf geen vertrouwen meer in had. Want was ik op de poli was me bloeddruk meestal prima, maar ging ik naar het DOC dan was hij vaak te hoog. Ze meten met verschillende banden, merkte ik op. En de optie opname kwam voorbij. Daar koos ik toen voor. Dit was toen voor korte duur, want er was niet echt heel veel aan

de hand. Tot mijn bloeddruk wel steeds meer steeg en ik bleef zeggen dat ik zoveel hoofdpijn had (wat ik eigenlijk altijd wel heb, maar nu was het wel heel extreem) Ze stuurde me toen naar boven, en ik werd niet meer losgelaten. Ik zag de bui al hangen, ik zou hier blijven tot onze man geboren was. Maar nooit verwacht hoe het echt zou gaan lopen. Ik werd steeds zieker en de medicijnen werden steeds maar opgehoogd. Hier was ik alles behalve blij mee, ik zag mijn geboortepan in het water vallen. Ik wilde zo graag dat ze de kleine man gingen halen, want dit trok ik niet nog een maand in het ziekenhuis en zo ziek zijn. Het ziekenhuis zelf vond ik geen probleem, maar het ziek zijn vergde veel van mij. En daar kwam ook de nodige emoties bij rondom alles met Daan en deze zwangerschap. En toch voelde ik dat de kleine man het prima naar zijn zin had in mijn buik en niet zo nodig geboren hoefde te worden nog. Maar echt mijn lichaam schreeuwde het uit. En ze zijn overstag gegaan toen mijn bloeddruk maar even stabiel was. Want ook een kindje halen mag niet als je bloeddruk zo hoog is.

Ik heb het einde van mijn zwangerschap dus als zeer zwaar ervaren, vond het al niet leuk om zwanger te zijn. Maar dit had ik nooit verwacht dat ik ook nog eens goed ziek zou zijn ervan. Wat was het een opluchting toen Max er was...

Heb jij ervaring met zwangerschap vergiftiging?